

## **Alchymie jara**

Solve et coagula  
slepí proroci rozlamují pečete  
citlivými prsty předjaří

Velejemně zvěstují  
žádnou cestu nejmenšího odporu  
zapínají spony žití

Na nebi ornamenty vyšíváné  
bavlnkami návratů  
na zemi tiše vybuchují krokusy

## Vteřina jara

Pomíjivost trpělivě stála  
její moudrý pohled  
zval k pohlazení  
jasmínové šíje

Uvnitř se rozprostřel mír

Dualita zatajila dech  
pod nápirem důkazů  
zahalujících  
korunu plané jabloně

*„Je-li poezie způsob vidění světa, pak každý verš je podanou rukou novému jitra“*

Maxim Kravčuk

## Probuzení

Třpytivým ostřím nabroušeným o obzor  
skrajuje Slunce zbytky tmy  
a v téže chvíli  
kdy tajemná křehkost noci  
nedolomena se tiše vytrácí  
zvěstují rorýsi vysoko na obloze  
pravdu o vládě nad tímto jasným dnem

V zelené vůni letního jitra  
slábne cinkot nedopitých číší  
nejistot a strachu  
Nasládlá chuť trhavého spánku  
vytrácí se  
v chladných kapkách rosy  
jež sytí rozespalý kraj

*„Ty ztepilé břízy, Sergeji Alexandroviči, stojí pořád rovně. Krása, až přechází zrak.“*

*...ze soukromé korespondence Kravčuk – Jesenin*

## **Vzájemnost**

Zrnem neradosti  
ošet žírný lán  
katapultem souvislostí  
znaven pohled vlka  
nepozván  
přitažlivost krvavého měsíce  
nohy váže sklizně slib

Neboť tak jest:  
kdo se dává, ten přijímá  
kdo na sebe zapomíná, ten je nalézán  
kdo odpouští, tomu se odpustí

a jednou bude líp

## Lásce

Děkuji  
za to že jsi  
když unikáš co štiplavý kouř z milíře  
jak život mezi prsty  
Žhneš  
tam uvnitř skrytá  
kde srdce obklopeno dvanáctým žebrovím  
ženeš slzy do očí, když sladko  
s lesklou šíjí pádíš údolím  
a nejsi k zastavení  
Že tišíš žízeň, tam kde voda není  
tichým dechem splýváš v modlitbě  
často pláčeš v ranním kuropění  
cudně pravdu halíš, by nezůstala nahá  
Že stojíš první v šiku, když ubývá nám sil  
a konec po hrdle nám sahá  
Hledět do tvé tváře milo

budeš to jediné, co po nás zbylo

*"Hledání toho, co máme společné, je vždycky vítězství. Bez ohledu na to, jak to zrovna vidíme. "*

Maxim Kravčuk

## **Regulativně**

Příčinou v nás  
koutkem oka  
které vidí  
vše, co obejmout se dá

s nadějí splývá temnota

A uvnitř hranic  
víra s jistotou  
láska a soucit nezemřely  
tak jako vždy

...tu jsou

*"Každá voda, která běží po povrchu, se jednou dostane do hlubin země i do oblak."*

Maxim Kravčuk

## Šesté zastavení

Salieri  
sfoukl svíci  
vstával dřív  
polštář povlečený  
do tvých písni ztich  
Život krátký nám je dán  
nepokorou osedlán  
Potisící  
obraz vypálený na sítnici  
zbytek cesty  
půjdeš sám  
  
pýchou k zemi přikován

## Milovat

Trhlinou v krutém řádu světa  
hvězdou zvěstován  
do slepých skvrn srdcí  
zván

S nadějí přišel  
odešel snad  
... bližního svého, jak sebe sama  
v čekání na návrat

*"Naděje není předpoklad, že něco dobře dopadne, ale důvod jít dál. "*

Maxim Kravčuk



## **Na povrch**

Pramínky z horských stráží  
pramínky ze tvých skrání  
pramínky jako vlasečnice

A čím blíží k srdci je jich více

V ostrých skalách  
na dně lesů  
skryté v mokřadech

Nad silou pramenů se tají dech

*" Napít se z pramene je konceptuálním uměním života. "*

Maxim Kravčuk



Salieri  
sfoukl svíci  
vstával dřív  
polštář povlečený  
do tvých písni ztich  
Život krátký nám je dán  
nepokorou osedlán  
Potisící  
obraz vypálený na sítnici  
zbytek cesty  
půjdeš sám  
  
pýchou k zemi přikován





